

Overweging 18-19 juni 2022,

Vandaag vieren wij in onze Kerk wereldwijd het feest van Sacramentsdag. Een feest, waar symboliek en rituelen een grote rol van betekenis hebben. In menig parochie wordt er, soms letterlijk, alles “uit de kast” gehaald om aansluitend aan de H mis in een processie door de straten te trekken en “zichtbaar” te laten zien dat Jezus “levend in ons midden is”....

Ik wil het vandaag iets anders aanpakken. Niet het uiterlijk vertoon en de pracht en praal krijgen vandaag de aandacht, maar ik leg het accent op één woord:..... “doen”. Met “doen” doel ik op het leven delen en dit vieren zoals Jezus dat aan ons vraagt. Een uitdaging waarmee wij mijn inziens allen wel eens worstelen.

Doen wat Jezus van ons vraagt, lukt dat in de wereld van vandaag?

Ik ben in toenemende mate zoekend waar God is in deze huidige wereld is! De wereld lijkt verscheurd, oorlog is dichtbij en ver weg aan de orde van de dag. Gezamenlijkheid lijkt soms ver te zoeken. Individualisme voert meer en meer de boventoon. Ik hoef het niet uitgebreid met u te hebben over voorbeeldgedrag van leiders die nu de toon zetten en mensen, soms blindelings, achter zich krijgen met als effect dat vaak “anderen” de schuld krijgen van alle ellende en problematieken waarvoor deze wereld staat.

Ook Nederland raakt meer en meer versplinterd waardoor tegenstellingen tussen mensen meer toe- dan afnemen. Zorgelijk?... in mijn optiek wel.... Maar wij hebben hierin zelf ook een keuze... laat ik het gelaten over mij heenkomen, of wil ik er (hoe klein dan ook) iets aan doen!

Ik lees in het Evangelie dat leerlingen Jezus ook blindelings volgen. Dus ook in die tijd was het kennelijk normaal om een leider te volgen. Er is iets belangrijks en zeer wezenlijks dat ik opmerk tussen het leiderschap van Jezus en een aantal leiders die nu op het wereldtoneel staan!

Jezus sluit NIEMAND uit, zelfs als zijn leerlingen hem verzochten om mensen weg te sturen handelt Hij anders. In plaats van wegsturen (wat nu zo actueel is in deze verscheurde wereld) houdt hij alle mensen bij zich. Stuurt hij niemand weg. Maakt hij geen onderscheid wie WEL en wie NIET mag deelnemen.

Dat is zijn kracht, de kracht van eenvoud en onbevooroordeeld zijn. Niet direct een “schuldige” aanwijzen, maar verbinding leggen met eenieder en samen zoeken naar oplossingen. Als je deelt, geef je door, ben je betekenisvol. En iedereen kan het... misschien niet met euro's of materiaal maar wel met iets anders, iets dat veel betekenisvoller is dan wat dan ook..... Liefde..... liefde kun je oneindig delen.... Arm of rijk, jong of oud, blank of donker, Christen of Moslim.....

Is dat het “doen” van Jezus??

Terug naar Sacramentsdag en de betekenis hiervan. Er is in de afgelopen eeuwen vaak gediscussieerd geschreven en gepraat over Eucharistie. En in al dat spreken en schrijven gaat het in mijn optiek veel te vaak over wie wel én wie niet mag delen in het Brood van Christus. Ik hoefde het maar te vragen aan mijn opa's en oma's. Zij leefden een groot deel van hun leven in een maatschappij waarin de verzuiling vrijwel ALLES bepaalde hoe het leven werd

vormgegeven. Heeft de kerk daar ook niet iets in te leren en moeten wij niet ook heel kritisch naar onze eigen instituut blijven kijken.... Als delen namelijk geldt voor iedereen, laat dan ook iedereen deelnemen ongeacht ras stand geslacht of geaardheid. Als wij het "doen" van Jezus als kerk willen blijven uitdragen. Dan kun je met het allerheiligste door de straten lopen, maar als dat feitelijk betekent dat je toch niet eenieder accepteert, moet jij jezelf afvragen of jij het "doen" van Jezus hebt begrepen.....

Daarom leg ik nogmaals het accent op het "doen". Als wij mensen echt weten te verbinden en te accepteren wie ze zijn en echt willen erkennen, dan vraagt dat een uitnodigende en ontvankelijke houding van ons allen..... dan kunnen wij delen en zo vermenigvuldigen om de soms zo verscheurde wereld weer wat adem te geven.

Uiteindelijk gaat het niet zoals in het Evangelie staat geschreven over samen eten en drinken maar over samen LEVEN! Om bewust te zijn dat wij het in eigen hand hebben. Dan kan alleen als wij niet uitsluiten, maar insluiten. Dan krijgt Eucharistie pas echt leven wat ten diepste zin de bedoeling is van het menselijk leven; met elkaar leven en delen, elkaar verrijken en recht doen. En als dat spannend is het toch proberen.

Daarom lieve mensen hier samen bij elkaar... laten wij hier op deze plek een gemeenschap en een plaats zijn waar wij mensen insluiten en omarmen. Het kostbaarste wat wij te verdelen hebben met elkaar delen. LIEFDE!..... dan worden er, ook in een verscheurde wereld, zaadjes gepland om de wereld te bouwen zoals God het heeft bedoeld..... **niemand uitgezonderd!**

Amen.